

Sygn. akt III AUz 92/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	<i>SSA Janina Czyż</i>
--	-----------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu **26 czerwca 2013 r.**

na **posiedzeniu niejawnym**

sprawy z wniosku (...)Sp. j. A. G., B. G.w J. i H. M.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne

na skutek zażalenia organu rentowego na pkt. II postanowienia Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 29 kwietnia 2013 r. III U 399/13

oddala zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Przemyślu umorzył postępowanie w sprawie z odwołania płatnika składek (...)Sp. j. A. G., B. G.w J. oraz H. M. od decyzji ZUS Oddziału w R. z dnia 31.01.2013 r. ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne od równowartości paczki świątecznej przyznanej w miesiącu grudniu, w latach 2009 – 2011 oraz nie obciążył wnioskodawców kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie drugim, wydane w oparciu o art. 102 kpc, Sąd Okręgowy powołał się na rozbieżności w orzecznictwie dotyczące objęcia składką tego rodzaju świadczeń, a także wskazał na niewielki nakład pracy, jaki musiała ponieść strona pozwana, prowadząc wiele jednorodnych spraw.

W zażaleniu na powyższe postanowienie w zakresie punktu II, organ rentowy wniósł o jego zmianę i zasądzenie od płatnika składek na rzecz organu rentowego kosztów postępowania według norm przepisanych wraz z kosztami postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że w sprawie nie zostały podniesione szczególne okoliczności uzasadniające zastosowanie art. 102 kpc, nadto wskazał, że judykatura wypracowała jednoznaczny pogląd, iż pomoc z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych musi być uzależniona od sytuacji życiowej pracownika, natomiast argumenty dotyczące nakładu pracy pełnomocnika nie stanowią podstawy zastosowania art. 102 kpc.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie organu rentowego jest nieuzasadnione.

Ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest pogląd, iż kwestia zastosowania art. 102 kpc pozostawiona jest orzekającemu sądowi z odwołaniem się do jego kompetencji, bezstronności, doświadczenia i poczucia sprawiedliwości.

Ocena w tym zakresie ma charakter dyskrecyjny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności i może być podważona przez sąd wyższej instancji w zasadzie jedynie wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa (postanowienie SN z dnia 10 października 2012 r. sygn. I CZ 66/12 LEX nr 1232749). Ewentualna zmiana takiego orzeczenia o kosztach przez sąd wyższej instancji w trybie kontroli instancyjnej powinna być tylko wyjątkowa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2011 r., IV CZ 136/10, z dnia 11 maja 2011 r., I CZ 34/11, z dnia 19 października 2011 r., II CZ 68/11 i z dnia 9 lutego 2012 r., III CZ 2/12, niepubl.). Sąd Apelacyjny nie dopatrył się w okolicznościach sprawy sytuacji szczególnej i wyjątkowej, wymagającej jego ingerencji. Podkreślić należy, że w sytuacji oddalenia powództwa, sąd może odstąpić od zastosowania zasady odpowiedzialności za wynik procesu, a zatem art. 102 kpc tym bardziej winien mieć zastosowanie w sytuacji, gdy cofnięcie powództwa było skutkiem przekonania powoda o bezzasadności roszczenia (patrz: H. Pietrzykowski – *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, W-wa, 2011, s.253). Podkreślić należy, że pismo wnioskodawcy, w którym cofnął on wniesione odwołanie wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu rozprawy, przed jej rozpoczęciem. Na rozprawę żadna ze stron nie stawiała się. Pismo to wniesione zostało przez wnioskodawcę osobiście w terminie siedmiu dni po doręczeniu zawiadomienia o terminie rozprawy. Te okoliczności przy uwzględnieniu charakteru zgłoszonego przez wnioskodawcę żądania, przemawiają w ocenie tutejszego Sądu za akceptacją kontrolowanego stanowiska Sądu Okręgowego.

Zarzut wydania z naruszeniem art. 102 kpc postanowienia w zaskarżonej części należało zatem uznać za niezasadny.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§ 2 kpc.

Zarządzenie:

(...)

(...)

(...)

(...)